

et ret almindeligt Indtryk her i Tinget, og der kunde maaske ogsaa være en og anden, der vilde have sine Tvivl om, hvorvidt dette Forslag var fremkommet paa dette Tidspunkt, hvis de, der stillede det, havde tænkt sig, at de inden ret mange Dage skulde sidde paa Ministerpladserne. Der kunde være en eller anden, der var onskabsfuld nok til at have sine Tvivl om, hvorvidt det virkelig ogsaa vilde vise sig at passe ind i det Arbejdsprogram, Ministeriet i øvrigt har lagt. Vi saa eller hørte jo, hvorledes den højtærede Konseilspræsident var ivrig for at forsikre, at han var bange for at tage Opgaver op, som han kunde forløfte sig paa. Nu udtalte den højtærede Indenrigsminister sig mere fortrøstningsfuldt om denne Sag, og han vil vide efter det Arbejde, jeg tidligere har haft med den, at jeg med ganske særlig Interesse vil følge dette Forslags videre Skæbne. Men det vil ogsaa mit Parti i det hele gøre. Thi vi gjorde, hvad vi kunde, og hvad der overhovedet den Gang kunde gøres, for at naa saa vidt som muligt i demokratisk Retning. Og jeg kan trøste mig med, at selv om man hører en eller anden af agitatoriske Grunde sige noget andet, er det nu om Dage et stærkt og levende Indtryk ude i Befolkningen, i Virkeligheden uden Hensyn til Parti, at Loven ogsaa blev gennemført i Overensstemmelse hermed.

Ved Omtalen af Opholdsbestemmelsen talte den højtærede Minister ogsaa om Folketingskredsene, men jeg finder nu, at Spørgsmaalet om Opholdsbestemmelsen ved Folketingsvalgene og Opholdsbestemmelsen med Hensyn til Kommunevalgene ikke kunne sammenlignes. Det er ganske rimeligt, finder jeg, at der ikke er nogen omfattende Opholdsbestemmelser, hvor Talen er om Folketingsvalgekredsene. Der flyttes der fra den ene Kreds til den anden, men indenfor samme politiske Omraade og indenfor samme Statsomraade. Og selv om man, da vi have Enkeltmandskredse, maa anerkende — og ogsaa anerkender i selve Lovbestemmelserne —, at de lokale Hensyn maa have en vis Indflydelse, er det dog de almindelige politiske Hensyn, der nu maa have den største Indflydelse. Men anderledes stiller det sig med Hensyn til Kommunerne. Der flytter man fra et kommunalt Omraade ind paa et andet, hvis Forhold man hidtil har været ukendt med. Her mener jeg ganske vist, at det er et naturligt Ønske hos det overvejende Antal Vælgere i Kommunerne, at deres Medvælgere faa Lejlighed til at lære den enkelte Kommunes særlige Forhold at kende. Dette

Ønske bliver naturligvis stærkere og stærkere, efterhaanden som hele det kommunale Liv udfolder sig, efterhaanden som de Opgaver, Kommunerne paatage sig, blive større og talrigere, og efterhaanden som det viser sig — hvad der har vist sig —, at hele det kommunale økonomiske Liv bliver mere og mere anspændt.

Ministeren talte ogsaa om Forholdene i København. Det er rigtigt, at i København 45 pCt. af ugifte Kvinder have Stemmeret, og det paavirker i det hele det Forhold, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) var inde paa, Talforholdene. Her i København stille disse sig anderledes, end de gøre hele Landet over, men man maa huske paa, at der er et stigende Antal Kvinder i København, der bliver skatteyndende. Det vil sikkert vise sig, at flere og flere Kvinder ville sætte sig i Skat til den Skala, som giver Stemmeret i København.

Lovens almindelige Virkninger omtales nu af det ærede Medlem fra Otterup (N. C. Rasmussen), og jeg skal derfor ikke komme ind derpaa; jeg kan ogsaa henvise til tidligere Udtalelser af mig her paa Rigsdagen, som have vist sig at slaa meget godt til. Men jeg vil kun pege paa en Udtalelse paa dette Punkt af den højtærede Indenrigsminister, en Udtalelse, som interesserede mig særlig. Det er navnlig Amtsrådenes Sammensætning, man har talt om, naar man har sagt, at vi ikke i sin Tid naaede saa vidt, som vi burde. Her kom nu Indenrigsministeren med en Udtalelse overfor det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) om, at han haabede, det ærede Medlem alligevel vilde være med til at arbejde for dette Forslag, støtte det paa dets videre Vej, og saa siger Ministeren, at naar alt det, som det ærede Medlem fra Assens havde sine Tvivl overfor, bliver taget fra, er det et Spørgsmaal, om der er saa meget tilbage, at det er værd at gøre et stort Arbejde derfor. Se, af det, der var tilbage, hvor den højtærede Minister havde sine Tvivl om, hvorvidt det var værd at sætte et stort Arbejde ind paa at faa det fjernet, var netop den omtalte Rest af privilegeret Valgret til Amtsrådene. Denne lille Ytring af den højtærede Indenrigsminister karakteriserede efter min Mening særdeles godt, hvad der er praktisk i al den Tale om Amtsrådenes Sammensætning og om, hvad vi naaede i 1908, og hvad der maaske skal være Agitation.

Med Hensyn til det Omraade, den almindelige Valgret nu behersker, og det